

не съ празни ржцѣ. — Тѣ носяха за Българската „юйска“ каквото далъ Господъ: хлѣбъ, баница, овни, масло, сирене и бурета съ вино и ракия.

Повечето отъ тѣхъ идяха да се оплачатъ отъ золумлудитѣ на Турското население, а, особено, отъ Баташкото. Оплакваха се, че на едни добитѣка откарали, на други покъщнината отнели, а трети наранили. Явиха се съ оплакване отъ Баташкитѣ Турци роднинитѣ на двама Българи, които не давно били убити отъ тѣхъ, посочваха се и на самитѣ убийци.

За тѣзи прѣстѣпления, а тѣй сѣщо стрѣлянието противъ драгунитѣ, бѣха осъдени 6 человекъ отъ Баташкитѣ Турци на смъртно наказание.

Наистина, Баташкитѣ Турци се оказаха, както казваха драгунитѣ, „проклѣти“. Тѣ до толкова бѣха фанатици, щото не крияха своята къмъ Българитѣ и Русситѣ омраза. Безъ стѣснение и страхъ, тѣ се заканваха на Българитѣ, че ще ги избиятъ, щомъ Русситѣ се оттеглятъ.

Осъденитѣ бѣха заведени на мѣстото, опрѣдѣлено за изпълнение присъдата. Ямата бѣше вече ископана и се чакаше единъ взводъ опълченци съ пушки. Осъденитѣ се вързаха къмъ вбититѣ за тази цѣль въ земята колове. Забѣлѣжително, че и прѣдъ дулото на пушката осъденитѣ продължаваха да псуватъ Българитѣ и да имъ се заканватъ.

Зачу се командата: „огнь-бий!“ а слѣдъ нея — гърмежа. и осъденитѣ, като снопѣ повиснаха на коловетѣ. Само единъ отъ тѣхъ — здравенякъ, — останал живъ, при всичко, че бѣше пронизанъ съ нѣколко куршума. Ранения се силеше да стане и нѣщо говореше. Въ това врѣме, Поручика отъ 6 дружина Петрили се приближи до ранения, извади отъ кобура револвера си и като се прицѣли въ него въ упоръ гръмна. Турчина се повали, но за по сигурно, види се, Петрили изгърмѣ още веднѣжъ въ неподвижния трупъ.

Говореше се, че въ състава на передовия отрядъ влизали: Българското народно опълчение, 4-та стрѣлкова бригада, два казашки и 4 драгунски полкове съ